

Sygn. akt VIII U 251/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r. w Gliwicach

sprawy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanych M. K. (K.), D. G., M. M.

o ustalenie płatnika składek i podstawę wymiaru składek

na skutek odwołań (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 grudnia 2013 r. **nr** (...)

z dnia 16 grudnia 2013 r. **nr** (...)

z dnia 16 grudnia 2013 r. **nr** (...)

1. oddała odwołania;

2. zasądza od odwołującej na rzecz organu rentowego kwotę 660 zł (sześćset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 251/14

UZASADNIENIE

Decyzjami z 16 grudnia 2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział Z. stwierdził, że M. K. od 1 lipca 2012r., D. G. w okresie od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2013r., M. M. w okresie od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2013r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu oraz stwierdził, że płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń

Pracowniczych za wskazany okres jest (...) Sp. z o.o. Organ rentowy ustalił także podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, chorobowe i zdrowotne.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że (...) I. Logistyk+B.+ (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O., a wcześniej (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., z którą (...) Sp. z o.o. zawarła umowę o współpracę, oferując outsourcing kadrowo – płacowy innym przedsiębiorstwom, tj. przejęcie od nich zadań nie związanych bezpośrednio z podstawową działalnością firmy. (...) Oddział w Z. przeprowadził postępowanie wyjaśniające, którego przedmiotem było zbadanie podlegania M. K., D. G. i M. M. ubezpieczeniom w związku ze zgłoszeniem ich przez firmę outsourcingową. W toku postępowania wyjaśniającego ZUS ustalił, że 1 czerwca 2012r, (...) Sp. z o.o. zawarła z firmą (...) umowę porozumienia, a na mocy której, zgodnie z art.23(1) k.p. dotychczasowy pracodawca przekazał część swoich pracowników na warunkach identycznych, jakie mieli do 30 czerwca 2012r. Następnie

31 października 2012r. została zawarta umowa – porozumienie, której stronami byli (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i (...) (...) Sp. z o.o., na mocy której zgodnie z art.23(1) k.p. doszło do przekazania pracowników Spółki (...) do (...) (...) Sp. z o.o. Organ rentowy stwierdził, że w sprawie nie można przyjąć, że doszło do przejęcia pracowników w trybie art.23(1) k.p. Organ rentowy zaznaczył, że w przypadku wątpliwości kto jest pracodawcą w stosunku do pracowników, decydujące jest faktyczne przejęcie zakładu pracy powodujące, że pracownicy świadczą pracę na rzecz kogoś innego niż dotychczas. Stąd w przypadku wątpliwości, decydować powinien fakt świadczenia pracy na rzecz określonego podmiotu i to ten podmiot staje się pracodawcą. Tymczasem w sprawie firmy outsourcingowe przejęły wyłącznie obsługę kadrowo – płacową, to jest naliczały wynagrodzenia, prowadziły dokumentację kadrowo – płacową, występowały wobec ZUS jako płatnik składek za przejęte osoby oraz wypłacały wynagrodzenia, które wcześniej na podstawie wystawionej faktury otrzymywały od (...) Sp. z o.o. – dotychczasowego pracodawcy. Pracownicy przestrzegali tych samych aktów wewnętrznych i przepisów obowiązujących w firmie (...), jak również korzystali z tych samych sprzętów i pomieszczeń socjalnych.

W odwołaniu od decyzji (...) Sp. z o.o. domagała się ich uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu lub stwierdzenia nieważności decyzji, ewentualnie jej zmiany przez stwierdzenie, że płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest od 1 lipca 2012r. (...) Sp. z o.o., od 1 listopada 2012r. (...) Sp. z o.o. i od 28 lutego 2013r. (...) Sp. z o.o. Odwołująca Spółka wniosła również o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Odwołująca zarzuciła naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a także art.23(1) k.p. Odwołująca wskazała, że przejście zakładu pracy może się dokonać bez przejęcia istotnych składników materialnych, jeśli większość pracowników została przejęta. Dotyczy to w świetle orzecznictwa Trybunału takich usług jak sprzątnie. W niniejszej sprawie przekazana do (...) Sp. z o.o. grupa pracowników stanowi zorganizowaną siłę roboczą (potencjał ludzki) zdolny do świadczenia usług kompleksowego utrzymania czystości obiektów, tym bardziej że przekazano nie tylko szeregowych pracowników sprzątających, ale także osoby zdolne do nadzorowania prac sprzątających. Przekazana przez odwołującą do (...) Sp. z o.o. część zakładu pracy (potencjał ludzki) zachowała tożsamość nie tylko dlatego, że przejęto większość pracowników odwołującej, lecz także z tej przyczyny, że przekazana część zakładu pracy kontynuowała dotychczasową działalność w postaci świadczenia usług utrzymania czystości obiektów, w tym jako podwykonawca odwołującej

na mocy zawartej umowy o świadczenie usług. Na takich samych zasadach dokonano przekazania części zakładu pracy z (...) Sp. z o.o. do (...) Sp. z o.o. W niniejszej sprawie doszło zatem do skutecznego przekazania części zakładu pracy.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. Organ rentowy wskazał, że wartość przedmiotu sporu (składki na ubezpieczenia społeczne finansowane przez płatnika, składki na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych) wynosi w przypadku zainteresowanych: M. K. – 2 197,81 zł, D. G. – 4 031,88 zł, M. M. – 3 987,07 zł. W piśmie procesowym z 21 lutego 2019r. organ rentowy wniósł o zasądzenie od odwołującej Spółki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie 17 maja 2019r. zainteresowana M. M. oświadczyła, że nie zajmuje stanowiska w sprawie. Zainteresowane D. G. i M. K. pomimo prawidłowego wezwania nie stawily się na termin rozprawy w dniu 17 maja 2019r., nie opowiedziały się po żadnej ze stron.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. w G. w ramach prowadzonej działalności wykonuje usługi sprzątnia dla różnych firm, w zależności od wygranych przetargów. Firma zatrudniała około 100 osób, z tego 30 osób, to byli pracownicy umysłowi obsługujący od strony administracyjnej firmę, w zakresie finansów, kadr, obsługi centrali banku, a w 70% to byli pracownicy sprzątniacy. Rekrutacja pracowników odbywała się głównie przez samo zgłoszenia osób chętnych do pracy, z którymi odwołująca zawierała umowy o pracę i umowy zlecenia. W 2012r. prezesem Spółki była G. C..

W dniu 1 lipca 2012r. została zawarta umowa o świadczenie usług między odwołującą (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o. Na podstawie tej umowy (...) Sp. z o.o. zleciła, a firma (...) Sp. z o.o. zobowiązała się świadczyć usługi będące przedmiotem jej działalności określone przez klasyfikację (...). (...) Sp. z o.o. do realizacji usług miała oddelegować wykonawców, czyli osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy o dzieło. Zgodnie z tą umową wykonawcy mieli przestrzegać obowiązujących w (...) Sp. z o.o. „przepisów porządkowych i aktów wewnętrznych dotyczących m.in. ochrony mienia, przepisów BHP i ppoż. oraz zasad ochrony informacji stanowiących tajemnicę jego przedsiębiorstwa oraz dotyczących ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa obowiązujących systemów”. (...) Sp. z o.o. miała udostępnić bezpłatnie firmie (...) sprzęt dla danego stanowiska pracy oraz dostęp do pomieszczeń socjalnych. Następnie

w umowie wskazano również, że (...) Sp. z o.o. określa szczegółowy zakres obowiązków oraz udziela merytorycznych wskazówek wykonawcom, których również wskazuje (...) Sp. z o.o., przy czym wskazano że wykonawcy usług nie podlegają służbowo firmie (...). Jednocześnie S. w zamian za powyższe otrzymała od (...) Sp. z o.o. rabat w wysokości 40% kosztów, na które składają się składki ZUS oraz podatek od wynagrodzeń w okresie pierwszych 3 lat.

W dniu 1 czerwca 2012r. odwołująca Spółka zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę – porozumienie, an mocy którego, zgodnie z art.23(1) k.p. przekazała (...) Sp. z o.o. pracowników według załączonego wykazu na warunkach identycznych, jakie pracownicy mieli do 31 czerwca 2012r., bez szkody dla pracowników (§2 umowy). W §3 określono termin wejścia umowy w życie na dzień 1 lipca 2012r.

Wykaz jw. obejmował 34 pracowników odwołującej Spółki, w tym zainteresowane.

W maju 2012r. odwołująca Spółka pisemnie poinformowała pracowników o przejściu przez (...) Sp. z o.o.

W (...) o przejściu pracowników na nowego pracodawcę ” wskazano, że termin przejścia to 1 lipca 2012r. Jako przyczyny przejścia wskazano porozumienie zakładów, wzmocnienie kapitału. Następnie podano, że w zakresie prawnych, ekonomicznych oraz socjalnych skutków dla pracownika – dotychczasowa treść stosunku pracy nie ulega zmianie. Zakres czynności nie ulega zmianie. Wszystkie prawa i obowiązki wynikające z regulaminu pracy oraz regulaminu wynagradzania zachowują moc obowiązującą. Okres pracy w odwołującej Spółce będzie wliczany do ogólnego i zakładowego stażu pracy u pracodawcy przejmującego. Uprawnienia urlopowe będą realizowane w ramach ustalonego planu urlopowego. Warunki zatrudnienia pozostają bez zmian. Nie przewiduje się zmiany struktury zatrudnienia ani konieczności przekwalifikowania.

W dniu 31 października 2012r. zawarta została umowa – porozumienie, na mocy której (...) Sp. z o.o. przekazała część swoich pracowników do (...) Sp. z o.o.

Natomiast w dniu 1 listopada 2012r. odwołująca (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług o podobnej treści co umowa o świadczenie usług jaką odwołująca zawarła z (...) Sp. z o.o. (ww.).

Do nadzorowania wykonania umów z ramienia (...) Sp. z o.o. był wytypowany B. W.. Kontaktował się z M. C., która była wyznaczona w imieniu Spółki (...) (...) Sp. z o.o. do nadzorowania wykonywania umów o świadczenie usług. M.

C. do kwietnia 2011r. pracowała w (...) Sp. z o.o. jako specjalista do spraw kadr i od września 2013r. była również pracownikiem tej spółki. M. C. zajmowała się tworzeniem akt osobowych, wprowadzaniem do systemów operacyjnych, zgłoszeniami i wyrejestrowaniami pracowników w systemie (...). Pracowała w siedzibie firmy w G.. W 2011r. odeszła z odwołującej Spółki, ponieważ z uwagi na utratę przez firmę dużego kontrahenta, firma zmniejszyła jej zatrudnienie. M. C. od 1 lipca 2012r. zawarła umowę o pracę z firmą (...), gdy zawarcie z nią takiej umowy zasugerowała (...) Sp. z o.o. Z ramienia (...) Sp. z o.o. umowę podpisała K. S. – dyrektor firmy. M. C. zlecono nadzór nad umową zawartą między (...) Sp. z o.o. a Spółką (...). M. C. miała zatrudniać pracowników do firmy (...), którzy mieli pracować na obiektach wskazanych przez (...) Sp. z o.o. Zatrudnieni pracownicy na podstawie umów cywilnoprawnych oraz ci, którzy przeszli do (...) Sp. z o.o. i pracowali na podstawie umów o pracę zajmowali się wykonywaniem tych samych obowiązków co wcześniej w (...) Sp. z o.o. Do Spółki (...) zostało przekazanych dwóch pracowników na stanowiskach kierowniczych, których zadaniem było nadzorowanie pracy w (...) Sp. z o.o. Były to S. M. (1) i G. S.. M. C. robiła wstępną kalkulację kosztów, w której ujmowała ilu pracowników należy zatrudnić na dany obiekt, jaki będzie tego koszt, jaki koszt materiałów. Następnie Spółka (...) wystawiała fakturę, a (...) Sp. z o.o. uiszczała opłatę. Opłata ta obejmowała wynagrodzenie w wysokości kosztów zatrudnienia osób (sumy wynagrodzeń brutto i innych kosztów, pomniejszonych o przyznany rabat w wysokości 40% dodatkowych kosztów pracodawcy – składek ZUS i podatków PIT). M. C. miała miejsce pracy w siedzibie spółki (...) w G.. W (...) Sp. z o.o. pracowała do października 2012r., a potem dostała informację, że przechodzi pod firmę (...) Sp. z o.o.

Przekazani pracownicy obsługiwali obiekty, co do których kontrakt zawarła odwołująca (...) Sp. z o.o. Korzystali ze sprzętu odwołującej Spółki. (...) Sp. z o.o. nie ujawniała kontrahentom, że usługa sprzątanania jest wykonywana przez podwykonawcę.

Odwołująca do odwołania załączyła m.in. pismo z 28 lutego 2013r. o rozwiązaniu z dniem 28 lutego 2013r. za porozumieniem umowy z 1 listopada 2012r. W piśmie tym wskazano, że w dniu 28 lutego 2013r. (...) Sp. z o.o. przekazał pracowników do holdingu finansowego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w Ł..

Z informacji organu rentowego wynika, że brak jest zgłoszenia zainteresowanych do ubezpieczeń społecznych przez Przedsiębiorstwo (...), fakt ewentualnego przekazania pracowników przez firmę K.U.K.-E.F.I.(...) Sp. z o.o. do tego Przedsiębiorstwa nie został odpowiednio wykazany.

Zainteresowana M. K. w spornym okresie została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń z tytułu zatrudnienia jako pracownik w okresach:

- od 1 lipca 2012r. do 31 października 2012r. w (...) Sp. z o.o.,

- od 1 listopada 2012r. u (...) Sp. z o.o. (w piśmie procesowym z 14 kwietnia 2014r. organ rentowy wskazał, że na koncie płatnika składek brak jest dokumentu wyrejestrowującego i stąd nie wskazano daty końcowej podlegania).

Wcześniej zainteresowana była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez (...) Sp. z o.o. od 1 lutego 2008r. do 30 czerwca 2012r. z tytułu zatrudnienia jako pracownik.

Zainteresowana przez cały czas pracowała w wymiarze 0,625 etatu, na tym samym obiekcie, to jest w Głównym Instytucie Górnictwa w K.. Jej pracę nadzorowała G. S. i to ona dawała zainteresowanej umowy z firmami (...)(...) Sp. z o.o. do podpisania. W związku z tymi umowami nic się nie zmieniło w pracy zainteresowanej, ani warunki jej wykonywania ani też wynagrodzenie. Cały czas pracowała na sprzęcie i w odzieży, którą otrzymała z S.. G. S. przywoziła środki czystości i przez cały czas korzystała z samochodu z napisem firmowym S.. Razem z M. K. pracowała zainteresowana D. G., tyle że w innej części obiektu.

Zainteresowana D. G. w spornym okresie została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń z tytułu zatrudnienia jako pracownik w okresach:

- od 1 lipca 2012r. do 31 października 2012r. w (...) Sp. z o.o.,

- od 1 listopada 2012r. do 31 sierpnia 2013r. w (...) Sp. z o.o.,

Wcześniej od 1 września 2011r. do 30 czerwca 2012r. była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez (...) Sp. z o.o. z tytułu zatrudnienia jako pracownik.

Ze świadectwa pracy z 2 września 2013r. wynika, że we wszystkich powyższych firmach zainteresowana pracowała w wymiarze 0,625 etatu jako pracownik służb sprzątających.

W piśmie z 12 listopada 2013r. złożonym w organie rentowym zainteresowana wskazała, że pracowała jako sprzątaczką w Głównym Instytucie Górnictwa w K. pod nadzorem G. S..

Zainteresowana M. M. w spornym okresie została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń z tytułu zatrudnienia jako pracownik w okresach:

- od 1 lipca 2012r. do 31 października 2012r. w (...) Sp. z o.o.,

- od 1 listopada 2012r. do 31 sierpnia 2013r. w (...) Sp. z o.o.

Wcześniej została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w okresie od 1 września 2011r. do 30 czerwca 2012r.

Ze świadectwa pracy z 2 września 2013r. wynika, że zainteresowana we wszystkich powyższych spółkach pracowała w wymiarze 0,625 etatu. W piśmie z 18 listopada 2013r. skierowanym do organu rentowego zainteresowana wskazała, że pracowała w Głównym Instytucie Górnictwa w K. jako pracownik służb sprzątających pod nadzorem G. S..

Z odpisu Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że w dniu 26 listopada 2018r. dokonano zmiany w rejestrze w zakresie nazwy odwołującej Spółki i obecnie nosi ona nazwę (...) Sp. z o.o. w K.. Zmiana nazwy spółki ma charakter konstytutywny, zgodnie z art. 255 § 1 i art. 257 k.s.h.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt rentowych, akt kontroli przeprowadzonej w odwołującej Spółce, umowy porozumienia z 1 czerwca 2012r. i 21 października 2012r., informacji o przejściu pracowników, wykazu pracowników odwołującej na dzień 1 lipca 2012r., uchwał zarządu odwołującej, umowy o świadczenie usług z 1 lipca 2012r., przykładowego zamówienia na usługi, protokołu kontroli PIP z 22 stycznia 2013r. przeprowadzonej w spółce (...) we W., decyzji Marszałka Województwa (...) z 16 września 2013r., pisma Prokuratury (...) we W. z 30 października 2017r., protokołów rozpraw w sprawach VIII U 67/16 z 12 kwietnia 2017r. i VIII U 74/16 z 21 czerwca 2016r. w zakresie zeznań świadka M. C., VIII U 480/16 z 21 czerwca 2016r. w zakresie zeznań świadka S. M. (2), VIII U 1721/16 z 19 lipca 2017r. w zakresie zeznań świadka G. S., zeznań świadków B. W., G. C., S. M. (2) (protokół elektroniczny z rozprawy z 22 lutego 2019r. czas 00:06:17 – 00:18:27), zeznań zainteresowanej M. M. (protokół elektroniczny z rozprawy z 17 maja 2019r. czas 00:04:14 – 00:24:58) jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd oddalił dalsze wnioski dowodowe organu rentowego uznając, że zgromadzony materiał dowodowy jest kompletny i wystarczający do stanowczego rozpoznania sprawy. Dopuszczenie dalszych dowodów w takiej sytuacji zmierzałoby do przewlekłości postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) Sp. z o.o., a obecnie (...) Sp. z o.o. nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd wskazuje, że bez znaczenia dla oceny zaskarżonych decyzji pozostają zarzuty odwołującej Spółki, obejmujące naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Rolą Sądu orzekającego w sprawie

nie jest bowiem badanie prawidłowości trybu postępowania przed organem rentowym. Sąd bada prawidłowość zaskarżonej decyzji i jej zgodność z prawem. W wyrokach z 9 lutego 2010r. I UK 151/09 (LEX nr 585708) oraz z 14 stycznia 2010r. I UK 252/09 (LEX nr 577824) Sąd Najwyższy wskazał, że postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 1, art.11, art.12 i art.13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r. poz.963 ze zm.) zwanej dalej ustawą, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które są pracownikami, w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

W myśl art.36 ust.1 ustawy każda osoba objęta obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Zgłoszenie i wyrejestrowanie z ubezpieczeń – stosownie do art.4 i 11 ustawy, jest obowiązkiem płatnika składek, który zobowiązany jest sporządzić odpowiednie dokumenty w terminie 7 dni od daty powstania lub wygaśnięcia tytułu do ubezpieczeń.

Zgodnie z art.4 pkt 2a ustawy, płatnikiem składek jest jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi.

Przedmiotowa sprawa sprowadzała się do ustalenia, czy zainteresowane podlegają ubezpieczeniom jak w decyzjach skarżonych od 1 lipca 2012r. z tytułu zatrudnienia pracowniczego w odwołującej (...) Sp. z o.o. Kwestia ta wymagała w pierwszej kolejności ustalenia, czy doszło do przejścia z dniem 1 lipca 2012r. zakładu pracy, na (...) Sp. z o.o., następnie na (...) (...) Sp. z o.o. w trybie art.23(1) k.p., gdyż pozytywne ustalenie tej okoliczności pozwoliłoby na stwierdzenie, iż w/w zainteresowane w okresie spornym nie były pracownikami odwołującej Spółki, lecz (...) Sp. z o.o. i (...) (...) Sp. z o.o., a w konsekwencji na odwołującej nie ciążyłby obowiązek odprowadzania za nich składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z art.23(1)§ 1 k.p. w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, z zastrzeżeniem §5.

W judykaturze przyjmuje się, że przesłanką stwierdzenia przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę w trybie art.23(1) k.p. jest przejście przez niego majątku tego zakładu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 13 stycznia 2011r. III PK 30/10). Dotyczy to w szczególności tych zakładów pracy, dla których funkcjonowania istotnym elementem są składniki materialne. W takiej sytuacji obowiązek przejścia składników majątkowych, które pozwalają normalnie prowadzić (kontynuować) działalność gospodarczą jest konieczny (por. wyrok Sądu Najwyższego z 21 stycznia (...), II PK 154/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 2 lipca 2014r., sygn. akt III AUa 428/14).

W przypadku, gdy decydującym elementem w danej jednostce – zakładzie pracy, są pracownicy i ich kwalifikacje (np. sprzątanie), to w orzecznictwie przyjmuje się, iż przekazanie zakładu pracy w trybie art.23(1) k.p. może nastąpić także bez przenoszenia majątku.

Podstawową przesłanką zastosowania 23(1) k.p. jest faktyczne przejście władztwa nad zakładem pracy przez nowy podmiot, powodujące, że pracownicy świadczą pracę na rzecz kogo innego niż dotychczas. W sytuacjach budzących wątpliwości co do oceny, kto jest pracodawcą w stosunku do pracowników, istotną okolicznością jest również fakt, że w wyniku dokonanych zmian organizacyjnych nie ma zapotrzebowania na pracę danego pracownika w jego dotychczasowym miejscu i rozmiarze (wyrok Sądu Najwyższego z 18 lutego 2010 r., III UK 75/09, LEX nr 585849).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że ramach zawartych umów dotyczących przekazania pracowników w trybie art.23(1) k.p. nie doszło do przejścia przez Spółkę (...) i potem (...)Sp. z o.o. składników

majątkowych należących do odwołującej S.. Przy przyjęciu, że ze względu na rodzaj prowadzonej przez odwołującą działalności polegającej na wykonywaniu usług sprzątanania takie przenoszenie majątku nie jest konieczne, to i tak nie sposób mówić o tym, że doszło do przejście zakładu pracy lub jego części, należącego (...) Sp. z o.o. na innych ww. pracodawców, o którym mowa w 23(1) k.p.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika bowiem, że zainteresowane, pomimo formalnej zmiany podmiotowej po stronie pracodawcy, nadal wykonywały taką samą pracę, na tych samych stanowiskach, w tym samym miejscu i za takim samym wynagrodzeniem. Warunki ich pracy pozostały bez zmian. Także struktura organizacji pracy była taka sama co u dotychczasowego pracodawcy. Co więcej, zainteresowane w dalszym ciągu wykonywały swoje czynności pod nadzorem osób, które nadzorowały je z ramienia odwołującej Spółki. Zainteresowane korzystały ze sprzętu odwołującej i miały te same ubrania robocze. Z pracy tych osób nadal i wyłącznie korzystała odwołująca Spółka.

Zauważyć należy, że w świetle zapisów umowy o świadczenie usług zawartej 1 lipca 2012r. z firmą (...), a następnie 1 listopada 2012r. z (...) Sp. z o.o., których treść była podobna, wykonawcy mieli przestrzegać obowiązujących w (...) Sp. z o.o. przepisów - „przepisów porządkowych i aktów wewnętrznych dotyczących m.in. ochrony mienia, przepisów BHP i ppoż. oraz zasad ochrony informacji stanowiących tajemnicę jego przedsiębiorstwa oraz dotyczących ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa obowiązujących systemów”. Nadto według dalszych zapisów tych umów, to odwołująca Spółka udostępniała bezpłatnie firmie (...) sprzęt dla danego stanowiska pracy oraz dostęp do pomieszczeń socjalnych. Dalej,

to (...) Sp. z o.o. określała szczegółowy zakres obowiązków oraz udzielała merytorycznych wskazówek wykonawcom, których również sama wskazywała. Z wyjaśnień złożonych przez M. C. do protokołu w dniu 28 kwietnia 2017r. wynika, że to odwołująca Spółka faktycznie określała wynagrodzenie dla wykonawców i brała udział w rekrutacji pracowników. Następnie te dokumenty były przesyłane do (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o.

Jedyną zmianą w związku z realizacją umów było wypłacanie przejętym pracownikom wynagrodzenia przez te właśnie podmioty. Rola nowego pracodawcy ograniczała się jedynie do dostarczania zatrudnionym wynagrodzeń i to ze środków przekazywanych mu wcześniej przez odwołującą Spółkę.

Według zawartych umów o świadczenie usług (...) Sp. z o.o. (potem (...) Sp. z o.o.) wystawiała fakturę za świadczenie usług, na podstawie której odwołująca Spółka dokonywała przelewu wynagrodzenia wykonawcom. W zamian za przekazanie pracowników (...) Sp. z o.o. otrzymała rabat w wysokości 40% kosztów, na które składały się składki ZUS oraz podatek od wynagrodzeń.

Zwrócić należy uwagę, że umowy o świadczenie usług nie przewidywały żadnego zysku dla usługodawcy ((...) Sp. z o.o. i (...)Sp. z o.o.), gdyż płatność usługobiorcy obejmowała jedynie wynagrodzenia pracowników świadczących pracę na jego rzecz. Jak już wskazano wcześniej była to kwota zarobków netto każdego pracownika oraz koszty pracy, to jest składki na ubezpieczenie społeczne i zaliczki na podatek dochodowy z rabatem na poziomie 40% tych kosztów. Brak nastawienia na zysk, co jednoznacznie wynika z przedmiotowych umów o świadczenie usług i pozostałych okoliczności faktycznych, stanowi zaprzeczenie istoty prowadzenia działalności gospodarczej. Zgodnie bowiem z art. 2 obowiązującej w okresie spornym ustawy z 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 2168) – obecnie podobnie art. 2 ustawy z 6 marca 2018r. prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018r., poz. 646 ze zm.) działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność (...) wykonywana w sposób ciągły i zorganizowany. Działalność zarobkowa oznacza działalność prowadzoną w celu osiągnięcia dochodu. Istotny jest w tym przypadku wyznaczony przez przedsiębiorcę cel, który przez realizację przedsięwzięć musi zakładać wynik finansowy. Tymczasem z konstrukcji zawartych umów o świadczenie usług wynika w sposób wyraźny, że nie przewidywały one żadnego zysku, rozumianego jako nadwyżka przychodu nad kosztami działalności. Wręcz przeciwnie, przedmiotowe umowy o świadczenie usług musiały przynosić stratę.

Powyższe okoliczności świadczą o tym, że zawarte przez odwołującą Spółkę umowy o przejęciu pracowników, w żadnym razie nie miały na celu faktycznego przejęcia, o którym mowa w cytowanym 23(1)k.p. Świadczyły o

zamiarze (...) Sp. z o.o. zmniejszenia kosztów działalności, poprzez uchylenie się od obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, a nie o zamiarze rzeczywistego przejęcia pracowników S..

Zdaniem Sądu powołane powyżej okoliczności w sposób jednoznaczny wskazują, że to odwołująca Spółka rzeczywiście była pracodawcą zainteresowanych. To wyłącznie ta spółka korzystała z efektów ich pracy.

Ze stanu faktycznego sprawy wynika, że zasadniczym powodem zawarcia przez odwołującą Spółkę umów o świadczenie usług z ww. firmami było ograniczenie kosztów w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne za zatrudnionych pracowników wynikający z udzielonego przez (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. 40% rabatu. R. ten miał wynikać z funduszy unijnych czy też wierzytelności przysługujących tym spółkom, bądź Z. K. od Skarbu Państwa. Tymczasem ww. spółki przy zawieraniu umów o świadczenie usług nie wskazały żadnych dokumentów potwierdzających te okoliczności, co ważniejsze jednak - fundusze unijne są przeznaczone na nowe projekty, inwestycje, nie zaś na dofinansowania do danin publicznych. Co do zaś rzekomych wierzytelności ww. spółek względem Skarbu Państwa, to system ubezpieczeń społecznych nie przewiduje możliwości potrącenia należności wynikających ze składek na ubezpieczenia z wierzytelności od Skarbu Państwa.

Reasumując, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa, także w zakresie przyjętych w niej podstaw wymiaru składek, co do których odwołująca Spółka nie zgłaszała żadnych zarzutów. Stąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w punkcie pierwszym wyroku oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach na rzecz organu rentowego Sąd orzekł po myśli art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c. i w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013r. poz.490). Mając na względzie, że połączone sprawy są jednorodne co skutkuje odpowiednim zmniejszeniem nakładu niezbędnej pracy pełnomocnika procesowego organu rentowego Sąd przyznał w przypadku spraw dotyczących ustalenia płatnika składek kwotę 60 zł jak za jedną sprawę (§11 ust.2) i w przypadku spraw dotyczących podstaw wymiaru składek kwotę 600 zł jak za jedną sprawę o najwyższym przedmiocie sporu (§6 pkt 3), łącznie 660 zł.

(-) SSO Grażyna Łazowska